

**CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 17 FEBRUARI 2011
VAN DE COMMISSIE BESTUUR**

Aanwezig de leden:

De heer G.B. van Driel (CDA), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GroenLinks), de heer H. Hagen (Trots), de heer R. de Jong (VVD), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw D. Leitner (D66), mevrouw M. Otten (Trots), de heer F.H. Reeskamp (D66), de heer W. Rutten (VVD), de heer P. Schouten (SP), de heer C.J. Schrama (Haarlem Plus), mevrouw C.Y. Sikkema (GroenLinks), de heer M. Snoek (CDA) en de heer J. Vrugt (Actiepartij)

Tot 17.45 uur: mevrouw M.D.A. Huijsse (Groen Links), de heer J. van de Manakker (SP), mevrouw F. de Leeuw (Ouderenpartij), de heer R. Schaart (PvdA), mevrouw M. Pippel (D66), de heer M. Schopman (PvdA), mevrouw L.C. van Zetten (D66), w. Catsman (CDA)

Mede aanwezig:

Mevrouw P. Bosma (voorzitter), wethouder E. Cassee, wethouder R. van Doorn, wethouder P. Heiliegers en de heer B. Nijman (plv. secretaris)

Verslag: Mevrouw A.E. Herlé (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent om 16.30 uur de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. Het eerste deel van de vergadering is ook de commissie Beheer aanwezig om in gezamenlijkheid het voorstel participatie en inspraak te bespreken. Vervolgens deelt zij mee dat het werkplan van de gemeenteraad en de griffie 2011 op 3 februari niet behandeld is. Alleen het CDA had behoefte aan bespreking maar inmiddels is het CDA, na overleg met de griffie, ook akkoord gegaan. Hiermee is het werkplan afgehandeld.

Van diverse commissieleden zijn afmeldingen ontvangen.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

3. Conceptverslag van de commissie Bestuur van 27 januari 2011

Op verzoek van de heer **Snoek** wordt op pagina 3 de eerste zin van de derde alinea geschrapt. Naar aanleiding van het verslag verzoekt de heer **Reeskamp** de griffie om digitalisering als actiepunt op te nemen.

Het verslag wordt vastgesteld.

4. Voorstel tot actualisering participatie & inspraak, wijkradenstelsel en financiering wijkraden

Mevrouw **Sikkema** vindt het een helder stuk met duidelijke kaders. Het is flexibel en er wordt rekening gehouden met de snelheid. Het is prima dat er communicatiemiddelen worden ingezet. Er zijn wel enige punten van aandacht en de vraag rijst hoe het voorstel in de praktijk werkt. In het plan is de wijze van communicatie aangegeven en GroenLinks benadrukt dat. Als voorbeeld noemt zij het digitale parkeren. Feit is dat niet iedereen tevreden gesteld kan worden maar de

Conceptverslag van de openbare vergadering
commissie Bestuur van 17 februari 2011

mensen moeten wel serieus genomen worden. In de praktijk blijkt dat burgers pas wakker geschud worden als het besluit wordt uitgevoerd en hoe flexibel stelt het college zich dan nog op? Voorts wil zij weten hoe er omgegaan wordt ingeval de commissie meer participatie wil en de burgemeester niet. En hoe flexibel stelt het college zich op als de commissie het gevoel heeft dat de participatie niet naar wens verloopt? Uit het stuk lijkt het beeld te ontstaan dat participatie afhankelijk is van financiën en dat baart de fractie zorgen. Verder is het vreemd dat het financieel beheer bij de stadsdeelregisseur ligt en de wijkraden voor de uitvoering zorgen. Bewoners moeten steun vragen aan de wijkcentra en de vraag is waarom organisaties niet zelfstandig een beroep op financiële bijstand kunnen doen.

De heer **Rutten** heeft een vraag over de status van het stuk. Het voorstel moet nog de inspraak in en vervolgens buigt de commissie zich over het geamendeerde voorstel. De **voorzitter** bevestigt dit. Het gaat nu om een oriënterend gesprek voordat de nota ter inzage wordt gelegd.

De heer **Catsman** zegt dat er in de wijkraden veel deskundigheid is. Hij heeft er moeite mee om nu al in te stemmen met besluit 2 en vraagt zich af of inmiddels alles al is geregeld. Uit de inspraak kunnen nog slimme, creatieve ideeën naar voren komen. Voorts refereert hij aan een brief waarin onderscheid is gemaakt tussen diverse wijkraden en hij wil daar een toelichting op evenals over het voorstel om het financiële beheer bij de stadsdeelregisseur te leggen en de besteding bij de wijkraden. Ook verbaast het hem dat via de inspraak wordt meegewogen in welke mate is geparticipeerd. Hoe en wie beoordeelt dit? Voorkomen moet worden dat stukken tijdens vakanties ter inzage worden gelegd en er moet plenair van gedachten worden gewisseld. Het CDA heeft gemerkt dat berichtgeving niet altijd correct is. Ten slotte pleit hij voor minder wisseling bij de projectleiders om continuïteit te waarborgen.

Ook de heer **Vrugt** was het niet helder wat de bedoeling van de bespreking is en hij sluit zich aan bij de voorgaande sprekers. Zijn belangrijkste vraag is wat er nieuw is aan het voorstel. Volgens hem is het meeste staand beleid. De bewonersondersteuning stopt, maar niet duidelijk is hoe het verder moet. Ook het financiële beheer door de stadsdeelregisseur roept vraagtekens op. In het stuk staat vermeld dat de reacties op de zienswijze erg worden gewaardeerd. Zelf heeft hij andere ervaringen. Volgens het voorstel heeft participatie voor verschillende groepen zoals verslaafden geen zin. Zijn fractie kijkt daar toch anders tegen aan. Zonder participatie gooien burgers hun kont tegen de krib. Hij stelt voor om die passage uit het stuk te schrappen. Ook heeft hij twijfels of er voldoende financiën zijn om het traject in te richten en wil hij weten of er gebiedsvisies opgesteld moeten worden als de financiën dat niet toelaten. Volgens hem kan de energie beter gestoken worden in lopende zaken. Op pagina 8 stelt hij voor om de passage over meebeslissen en raadplegen te schrappen omdat dit nietszeggend is.

De heer **Schouten** vindt het systeem te ingewikkeld en te complex. Er moet een boekhouder aan te pas komen want de financiële consequenties zijn groot. De betalingen zijn nodeloos ingewikkeld en wat moet er gebeuren bij overloop? Bij tekorten wordt bij de gemeente aangeklopt. Er blijft een groot niet besteed bedrag over en kennelijk weten de bewoners de weg naar de wijkraad niet. Daar ligt een taak voor de gemeente. Het voorstel lijkt een verbetering maar niet duidelijk is wat de wijkraden er zelf van vinden. De verslagen van de gesprekken zijn niet bijgevoegd en de SP kan er niet mee instemmen dat de wijkraden niet zijn gehoord.

De heer **Schrama** brengt naar voren dat Haarlem 35 wijken heeft en nog geen een derde daarvan heeft een actieve wijkraad. Andere wijken moeten ook gebruik kunnen maken van het budget en in het nieuwe voorstel moet dat worden opgenomen. Wijkraden zijn ontstaan omdat er behoefte was aan een intermediair. Door internet is alle informatie nu voor de burger beschikbaar. Het is een gemiste kans dat daar geen aandacht aan is besteed. Burgers moeten meer mogelijkheden

hebben om te participeren dan alleen een inspraakmoment.

De heer **Rutten** is voorstander van eigen verantwoordelijkheid en een leefbare stad en dat samengevat is participatie. De wijkraden hebben een toegevoegde waarde maar het is geen uitgemaakte zaak dat de overheid dat moet organiseren. Aan de statustoekenning voor langere termijn moeten voorwaarden worden verbonden en in de taakomschrijving moet duidelijk zijn waar de wijkraden zich mee bezighouden. Wat de VVD betreft kunnen de stukken de inspraak in, met dien verstande dat de termijn niet verkort mag worden maar zes weken moet blijven.

De heer **Reeskamp** kan meegaan met voorgaande sprekers. Hij stelt vast dat de gemeente verschillende termijnen hanteert en D66 hecht aan een uniforme termijn van zes weken. Het wekt verwarring als de Stadskrant later gepubliceerd wordt. Ook inspraak tijdens vakanties stuit op onbegrip. Wat D66 betreft kunnen de documenten de inspraak in maar hij dringt erop aan om goed naar de wijkraden te luisteren omdat daar de kennis en ervaring aanwezig is waar de gemeente haar voordeel mee kan doen. De inspraak moet ruimhartig worden toegepast temeer daar burgers vaak pas reageren bij de uitvoering en zich dan gaan mobiliseren. Mevrouw **Langenacker** wil weten hoe D66 zich dat in de praktijk voorstelt. Moet het hele voortraject dan worden overgedaan? De heer **Reeskamp** vindt dat dit, los van wat in de wet is vastgelegd, van geval tot geval bekeken moet worden. Wanneer er veel tijd is verstreken tussen besluit en uitvoering kan er een ronde worden ingelast. De gemeente moet daar soepeler mee omgaan en de burger het voordeel van de twijfel geven.

Mevrouw **Leitner** wil nog verder gaan en wil dat het voorstel van de commissie-Tabaksblat wordt toegepast. Participatie moet de norm zijn en wanneer daarvan wordt afgeweken moet dat expliciet worden aangegeven. Dit heeft alles te maken met vertrouwen tussen burger en overheid. Verder wijst zij erop dat allerlei initiatieven niet worden genoemd. Er moet een kruisbestuiving plaatsvinden en participatie en wijkraden hangen samen en wijkraden zijn onmisbaar bij het werk van de gemeente. Het is goed dat er niet altijd sprake is van hetzelfde schaalniveau omdat er ook aandacht moet zijn voor kleinere buurten. Zij roept het college op om snel aan de slag te gaan.

Mevrouw **Langenacker** gaat ermee akkoord als de documenten ter inzage worden gelegd, wat niet wil zeggen dat zij ook inhoudelijk akkoord is. Het vorige college wilde al wijzigingen doorvoeren en de wijkraden hebben nu zelf aangegeven dat hun positie is veranderd en zoeken nu ook naar nieuwe vormen. Het is goed dat op allerlei manieren wordt onderzocht hoe burgers meer betrokken kunnen worden. Zij vraagt zich wel af wat er feitelijk verandert en zij wil een toelichting bij het financiële aspect. Zij constateert ook dat er is afgeweken van de notitie die de burgemeester eerder heeft opgesteld. Er wordt geen extra budget beschikbaar gesteld maar het gaat om verschuiving. Zij vreest dat er, op het moment dat de wijkagenda wordt ingevoerd, minder budget over is voor andere wijken. De burgers worden actiever betrokken zoals bij de wijkcontracten en dat is positief. Voorkomen moet worden dat mensen hun interesse verliezen en teleurgesteld zijn bij de afsluiting van een project. Dit kan voorkomen worden door wijkcontracten van een jaar af te sluiten en de werkgroepen een gerichte opdracht te geven. Het Expertisecentrum is een prima idee en de PvdA hoopt op een succesvolle uitvoering. De heer **Vrugt** denkt dat het verwachttingsmanagement goed is maar wil weten waarom er budget moet komen voor het Expertisecentrum, dat werkt met stagiaires van InHolland. Mevrouw **Langenacker** zegt dat de wijkraden geen middelen hebben om in te zetten. Het Expertisecentrum heeft dat wel maar de vraag is of het op een goede manier wordt gedaan en of er extra geld bij moet.

De heer **Hagen** vindt het een goed idee om extra geld in het Expertisecentrum te stoppen. Voor deskundigheid moet betaald worden en InHolland brengt studenten in. Het is belangrijk dat de

gemeente naar de burgers luistert en de burgers moeten duidelijk geïnformeerd worden. Het verdient meer voorkeur dat de gemeente investeert rond de besluitvorming dan dat er bij de uitvoering opnieuw een inspraakronde komt. Ook de afspraken met de uitvoerders moeten helder zijn. Mevrouw **Langenacker** ziet als mogelijk nadeel dat participanten die bij de voorbereiding betrokken zijn geweest, ineens zien dat er een andere richting op wordt gegaan als het besluit opnieuw ter discussie wordt gesteld. De heer **Reeskamp** haalt als voorbeeld aan de situatie bij het Haarlems Verkeer en Vervoerplan waarbij de uitvoering negen jaar na de besluitvorming ter hand werd genomen. In dergelijke gevallen moet de gemeente ruimhartig omgaan met de inspraak. Mevrouw **Langenacker** verwijst bij dergelijke gevallen naar het budgetrecht van de raad. De heer **Hagen** vindt wel dat de raad op detail moet kunnen bijsturen en ziet verschil tussen kaderstellende en specifiekere besluiten. Rond participatie kan niet worden afgeweken van de wettelijke kaders. Door een enkele burger kan een bezwaarprocedure worden aangespannen. Het risico kan wel zijn dat de alternatieven uit beeld verdwijnen. Hij stelt voor om bij de actualisering het burgerinitiatief mee te nemen en de evaluatie kan worden uitgebreid met de onderhoudsbudgetten. Aan de wijken kan de vraag worden voorgelegd waarop bezuinigd kan worden.

Wethouder **Cassee** beaamt dat je burgers moet betrekken en liefst zo vroeg mogelijk. Hij vindt dat de gemeente heel flexibel is. Burgers komen met alternatieven maar worden in het begin geïnformeerd over de (on)mogelijkheden en de grenzen. Vanaf dag één worden de verwachtingen gemanaged en na uitvoerige informatierondes start het besluitvormingsproces waarbij de raad de uiteindelijke beslissing neemt. In het voorstel is aandacht voor participatie bij de uitvoering en hij is benieuwd wat de mensen daarvan vinden. In het voortraject is meer energie gestoken en in de eindfase minder. Bij een goede communicatie kunnen mensen niet voor verrassingen komen te staan. Het bedrag van 44.000 euro voor het Expertisecentrum is bedoeld voor de begeleiding van de stagiaires. Deze begeleiding moet goed geregeld worden en het kan alleen succesvol zijn als er geld in wordt gestoken.

De heer **Hagen** wil weten waarom dit ten koste gaat van de budgetten van de wijkraden. De heer **Cassee** legt uit dat de wijkraden door verschuiving van taken minder een beroep op de budgetten hoeven te doen. Het voorstel wordt aan de stad voorgelegd. De termijnen worden niet losgelaten en er wordt ingezet op goede communicatie. Alle alternatieven komen aan de orde en op basis daarvan komt een voorstel naar de raad. Het is onvermijdelijk dat er ook alternatieven afvallen.

Wethouder **Van Doorn** vult aan dat er in zijn algemeenheid sprake is van doorontwikkeling en dat is vertaald naar het creëren van meer ruimte voor de wijkraden. De wijkraden hebben een kritische houding naar de gemeente toe maar het is een feit dat zij niet binnen de huidige verordening functioneren. Zij moeten ruimte krijgen voor een rol die meer op actie is gericht. De statussituatie van de wijkraad hoeft niet te betekenen dat ze aan alle randvoorwaarden moeten voldoen. Zij moeten wel aan kunnen tonen dat zij namens de wijk spreken. De activiteiten uit de wijkcontracten gaan niet ten koste van andere wijken. Kernwoorden zijn schoon en veilig en daar zijn heldere afspraken over. De wijkraden is gevraagd hoe zij over het beheer van de financiën denken. De meeste wijkraden zijn voor een centraal beheer. Daar is nog geen overeenstemming over en de resultaten van de inspraak worden afgewacht. De verordening is zodanig dat er in overleg goede keuzes gemaakt kunnen worden zoals ook over het samengaan van wijkraden indien gewenst. Iedereen die een inbreng heeft wordt in gelijke mate serieus genomen en dat staat los van het feit of een wijk wel of geen wijkraad heeft.

De **voorzitter** vraagt of de documenten aan de inspraak kunnen worden voorgelegd.

De heer Catsman hecht eraan om te benadrukken dat de commissie geen uitspraak heeft gedaan over de inhoud.

De **voorzitter** bevestigt dit en sluit het agendapunt af met een woord van dank aan de leden van

de commissie Beheer voor hun aanwezigheid en hun bijdragen.